



## چرا برخی از دانش آموزان از مدرسه گریزان هستند؟

سیستم آموزشی معیوب در جامعه، همراه عدم آگاهی خانواده‌ها به نوع برخورد با دانش‌آموزان، سیستم رقابتی مشکل ساز برای کسب نمره‌های بالاتر و ... از جمله مشکلات اصلی دانش‌آموزان به ویژه دانش‌آموزان دهه 60 به شمار می‌رود.

سیستم آموزشی معیوب در جامعه، همراه عدم آگاهی خانواده‌ها به نوع برخورد با دانش‌آموزان، سیستم رقابتی مشکل ساز برای کسب نمره‌های بالاتر و ... از جمله مشکلات اصلی دانش‌آموزان به ویژه دانش‌آموزان دهه 60 به شمار می‌رود.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از نامه نیوز، سال تحصیلی جدید با همه خاطرات تلخ و شیرینی که برای نسل جوان کشور به همراه دارد هفته گذشته آغاز شد؛ فضای اجتماعی از چند روز پیش از اول مهر و تا چند روز پس از آن به صحنه خاطره‌گویی‌هایی بسیاری از محصلان سال‌های گذشته تبدیل شده بود.

نگاهی به این خاطرات اما نشان می‌دهد که جوانان امروز و نوجوانان و کودکان سال‌های دور دوران مدرسه از اینکه دیگر قرار نیست با آمدن اول مهر به مدرسه بروند، خوشحال هستند.

در این بین صدا و سیما نیز با پخش مصاحبه‌ای با کودکانی که اول مهر به کلاسهای درس برگشته‌اند، با پسرچه‌ای مصاحبه می‌کند که با صداقت از اینکه بار دیگر قرار است به مدرسه بازگردد ابراز خوشحال نمی‌کند و می‌گوید: چرا خوشحال باشم، باید 6 بیدار شوم و ...

به گواه بسیاری از تحلیلگران و کارشناسان، سیستم آموزشی معیوب، در کنار بسیاری دیگر از مشکلات از جمله ناآگاهی خانواده‌ها به نوع برخورد با دانش‌آموزان، سیستم رقابتی مشکل ساز برای کسب نمره‌های بالاتر و ... از جمله مشکلات اصلی دانش‌آموزان به ویژه دانش‌آموزان دهه 60 به شمار می‌رود؛ هرچند امروز بسیاری از نگاه‌ها چه از سوی والدین و چه از سوی اولیای مدرسه در خصوص دانش‌آموزان برداشته شده است اما می‌توان گفت که مشکلات در این زمینه همچنان ادامه دارد و ما نیازمند مدیریت و اصلاحات عمیقی در سیستم آموزشی خود هستیم.

در ادامه می‌توانید به برخی از خاطراتی که از سوی کاربران فیس بوک به مناسبت آغاز سال تحصیلی جدید عنوان شده است نگاهی بیندازید:

- امروز 31 شهریور روز مدرسه رفتن کلاس اولی‌ها بود، به حالا نگاه نکنید، معلم کلاس اول من یه مرد خشن میانسال بود که یه وانت داشت و بعد از مدرسه باهاش کار می‌کرد. از پررنگ‌ترین خاطراتی که از اون کلاس درس دارم اینه که یه بار وقتی آقا معلم پای تخته بود یکی از بچه‌ها یواشکی سوت زد، معلمه سریع برگشت با یه لحن مهربونی گفت به‌به چه سوت قشنگی، کار کی بود؟ یادمه تو اون فاصله تعلیق تا سوت‌زننده دستشو بالا ببره با خودم فکر می‌کردم کاش من سوت رو زده بودم! یه کم بعد یحتمل تحت تاثیر چهره‌ی مهربون و لب‌خندبه‌لب آقا معلم یکی از بچه‌ها دستشو برد بالا و با اشتیاق گفت آقا اجازه من! دستش هنوز بالا بود که باران چک و تیبای آقا معلم روی سرش بارید و ما تو خودمون گپ کردیم.

- کلاس پنجم یه معلم داشتم تا دلتون بخاد پولکی بود، بچه‌های ضعیف که وضع مالیشون خوب بود براش خرج میکردن!!! روز معلم اگه کادویی خوب میدادیم خوشحال بود اگه نه که ...

- ما دهه شصتی‌ها چه خاطرات تلخی داریم از دوران بچگی و مدرسه ...

- خداروشکر که دوران مدرسه تمام شد و دیگه مجبور نیستیم بریم مدرسه.

- یه خانم معلم داشتیم، که همون هفته‌ی اول، وقتی یه همکلاسیم سر کلاس شروع کرد از قمقمه‌ش آب خوردن، با مشت کوبید تو کمرش. همکلاسی‌مون هم داشت تا پنج دقیقه زور می‌زد که خفه نشه!

-معلم ورزش کلاس اول من یه بار سر صف یه سیلی محکم زد تو صورت من به خاطر اینکه فکر کرده بود بچه‌ها رو هل دادم، من اصلاً نفهمیدم چرا زد و آنقدر خجالت کشیدم که حتی گریه هم نکردم. به پدر و مادرم هم نگفتم که شر نشه. تازه مدرسه ما از اون نمونه مردمی‌های پر ادعای اون دوران بود. از اون موقع تا حالا این آدم تنها کسی ایه که تا حالا تو زندگیم نبخشیدمش.

-معلم کلاس دوم دبستانم بهترین معلم بود.

-دبستان ما یک رنگ داشت به چشم اون روزگار من: خاکستری.

برنامه‌ریزی در خانواده‌های ایرانی برای کودکان و نوجوانان خیلی ضعیف است

در همین رابطه، دکتر نسرین دانایی جامعه‌شناس در خصوص عدم شادمانی دانش‌آموزان از شروع سال تحصیلی، گفت: دانش‌آموزان با شروع شدن سال تحصیلی چون مجبور هستند صبح زود بیدار شوند و به مدرسه بروند، احساس تنبلی و سستی می‌کنند. این دانش‌آموزان در مدرسه هم کسل هستند. چون در خیلی مواقع دیده می‌شود این کودکان شب‌ها زود نمی‌خوابند. متأسفانه با وجود پیشرفت‌های اجتماعی و بالا رفتن آگاهی والدین، شاهدیم کودکان تا ساعت دوازده یا یک بعد از نیمه شب در کنار والدین بیدار هستند.

وی افزود: والدین ایرانی عادت اینکه بچه‌ها حداکثر باید تا ساعت 9 یا 9 و سی دقیقه بخوابند را ایجاد نکرده‌اند. والدین این فضا را در منزل ایجاد نمی‌کنند که بچه‌ها باید برنامه‌ریزی داشته باشند. وقتی از دیدگاه جامعه‌شناسی زندگی والدین را بررسی می‌کنم، در اکثر مواقع دیدم برنامه‌ریزی در خانواده‌های ایرانی برای کودکان و نوجوانان خیلی ضعیف است. این باعث می‌شود بچه‌ها اول صبح نتوانند ریلکس از خواب بیدار شوند و حالت شادمانی داشته باشند.

وی افزود: از طرف دیگر ما می‌بینیم که والدین یا افراطی هستند یا تفریطی. بعضی از والدین آنقدر زمان بچه‌ها را در فصل تابستان با کلاس‌های انگلیسی، موسیقی و در کل کلاس‌های مختلف آموزشی پر می‌کنند که شاهدیم در فصل تابستان هیچ سرگرمی، بازی و هیچ گونه آزادی ندارند. که باعث می‌شود بچه‌ها در فصل تابستان خسته شوند. و با شروع مدارس با خود فکر می‌کنند حالت‌های اجبار و محدودیت چندین برابر خواهد شد.

این جامعه‌شناس تصریح کرد: همینطور شاهد سخت‌گیری‌های بی‌مورد برخی از والدین حتی در فصل مدارس هستیم، این والدین در فصل مدارس هم کودکان خود را به کلاس‌هایی می‌فرستند و فکر می‌کنند که پیشرفت سریع کودکان در زمینه‌های آموزشی باعث رشد آن‌ها خواهد شد. در حالی که این والدین به هوش عاطفی کودک فکر نمی‌کنند. به این فکر نمی‌کنند که کودک باید بازی کند و شادی‌ها و جسته‌خیز خود را خود را داشته باشد. این عدم آگاهی از دیدگاه روانشناسی است که باعث می‌شود کودکان هیچ گونه شادمانی برای ادامه تحصیل نداشته باشند.

مدارس ایران به نمره اهمیت بالایی می‌دهند

دانایی با مقایسه رفتاری که نسل‌های گذشته با کودکان خود داشته‌اند و برخوردی که والدین امروزی برای پرکردن زمان کودکان دارند، بیان کرد: در زمان گذشته، کودکان از رفتن به مدرسه و دیدن همکلاسی‌های خود شاد می‌شدند. ولی متأسفانه والدین به قدری فصل تابستان را پر می‌کنند، که برای کودکان دله‌چندین برابر شدن مشکلات را با شروع مدارس به وجود می‌آورند. در نسل گذشته کودکان تابستان خود را به طور کامل داشتند. بازی می‌کردند و حتی گاهی از بیکاری خسته می‌شدند. پس دوست داشتند که مدرسه شروع شود. ما در بین کودکان امروز این حس را کمتر می‌بینیم.

این جامعه‌شناس درباره والدین تفریطی گفت: از طرفی والدین تفریطی داریم. به صورتی که آنقدر کودکان خود را در فصل تابستان رها می‌کنند که از نظر فکری و ذهنی تنبل می‌شوند. همچنین چون خانه‌های آپارتمانی در کشور ما زیاد هست، این بچه‌ها حتی زمان بازی کردن ندارند. دیر خوابیدن کودکان همراه تنبلی و رخوتی که در آن‌ها به وجود آمده، باعث می‌شود احساس شادی برای شروع مدارس نداشته باشند.

وی دلیل دیگری که باعث عدم شادمانی کودکان از شروع مدارس می‌شود، را سیستم نمره‌ای مدارس دانست و بیان کرد: متأسفانه مدارس در ایران به نمره اهمیت زیادی می‌دهند. مدارس به کارهای عملی و کاربردی خیلی کمتر اهمیت می‌دهند. بحث‌های نظری در مدارس، دبیرستان و دانشگاه‌های ما زیاد است. به همین دلیل برای دانش‌آموزان و دانشجویان خیلی جذاب نیست. از این لحاظ می‌توان گفت تحصیل امری جذاب برای کودکان و نوجوانان نیست.